

[Jørgen Jensen.]

fyldt de betingelser, som dette lovforslag indeholder.

Wilhelm (VS):

Forslaget tager jo blot sigte på at få en beskrivelse og en kortlægning af, hvordan det faktisk ser ud, og man kan på den baggrund nok undre sig over, at der er kommet så megen modstand fra visse partier, der snakker om de fordomme, nogle måtte have, den erhvervsfjendtlighed, nogle måtte have, den mistroiskhed over for erhvervslivet, nogle måtte have. Hvad er det, man har imod at få disse ting kortlagt? Det er jo det, der er sagen. Der er ikke nogen her, der har stillet forslag om, at noget som helst bliver ændret. Det eneste, der er stillet forslag om, er, at man får at vide, hvordan tingene hænger sammen, og det har rent faktisk været umuligt. Så kan man sige nok så meget, som ministeren gør, at monopolloven rummer disse beføjelser. Det gør den muligvis også, men de bruges ikke. Og man kan sige nok så meget, at vi bare kan stille spørgsmål om dette og hint konkret, hvis man har formodning om, at der er noget galt, for vi kan dykke op med eksempler på spørgsmål, vi har stillet, som hver gang bliver besvaret med, at man ikke agter at svare, når det drejer sig om noget konkret. Lad mig bare nævne her fra det sidste halve års tid spørgsmålet om kapitalbevægelser fra SAS-Wallenberg: intet svar – oven i købet fuldstændig lukket af for svar til det pågældende udvalg af den slags spørgsmål, vi har stillet. Spørgsmålet om bevægelser i B&W-aktierne og et bestemt vekselerfirma her i byen og disse transaktioner: nægtelse af svar. Spørgsmålet om A. P. Møllers værftsinteresser i Sydøstasien i direkte konkurrence med Lindø, og hvad Nationalbanken måtte have givet af tilladelser til kapitaloverførsler til den slags formål: nægtelse af svar. Spørgsmålet om nogle af olieselskabernes transaktioner eller andre af multinassernes transaktioner: aldrig noget svar.

Her kommer man så og ønsker en kortlægning, og så hører vi alt det her om mistænk-somhed osv. osv. Nogle siger, at man desværre ikke kom til vejs ende med den daværende trustkommission. Nej, man nedlagde jo den trustkommission, og hvis man havde den mindste smule god vilje, kunne man starte med i det mindste at åbne for de dokumentdynger, som ligger dér, men som er båndlagt i 50 år.

Det har man muligheden for, hvis man ville, men se om man vil. Der kom ikke andet end temmelig intetsigende betænkninger. Det spændende materiale fra trustkommissionen, som den dog nåede at få lavet i de 9 år, ligger båndlagt for 50 år.

Beskrivelse og kortlægning er vi meget interesseret i, og det vil vi godt være med til; der ligger ikke tilsvarende illusioner i det, som der kunne ligge i så meget andet. Jeg kan da godt tilføje, at vi ikke tror på en tilbagevenden til industrielt husmandsbrug – vi mener, det er umuligt – men vi vil da gerne være med til at få påpeget, hvordan hajfisken faktisk ser ud, hvad den lever af osv.

Derfor har vi selvfølgelig sympati for det forslag, som er fremsat, men jeg må da tilføje: hvorfor har man ikke gjort det lidt mere tidssvarende? Er forslagsstillerne bekendt med det forslag, som hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen på VS' vegne fremsatte for knap 6 år siden? Jeg synes ved en sammenligning, at det var betydelig mere tidssvarende, og især at det var betydelig mere præcist i det kommissorium, det stillede op for en sådan kommission; jeg tror, det er meget nødvendigt at være præcis her, hvis ikke det skal flyde ud.

Jeg kan ikke undgå at have en fornemmelse af, at den måde, DKPs forslag er kommet til veje på, er noget med, at det hele startede med, at Thomas Nielsen mellemlandede mellem to saltomortaler i august måned og ved den mellemlanding kom til at sige noget om en trustkommission. Så blev det taget op på LOs repræsentantskabsmøde, senere kom i øvrigt en skitse – den er ikke nævnt her af nogen – men der kom faktisk 14 dage før dette forslag en skitse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og så kommer DKP-forslaget den 18. november. Og hvad er DKP-forslaget? Det er faktisk med få ændringer en afskrivning af det gamle 1949-kommissorium, som selvfølgelig på mange leder og kanter er utidssvarende – også på punkter, man ikke har ændret – og som også har nogle meget beklagelige restriktioner, især den fuldstændig lammende bestemmelse i § 4, stk. 3, som forslagsstillerne har kopieret uændret.

Jeg mener altså, der er behov for et mere præcist kommissorium, at man bør nævne andre væsentlige ting end dem, der er nævnt; sådan noget som minoritetsinteresser og at få kortlagt stordriftsfordele vil være væsentligere i dag, end det var for 20 år siden, så jeg ved